

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَأَمَّنْتُمْ،
وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

ŞÜKÜR
(21.09.2018)

Aziz Mü'minler!

Yüce Rabbimiz, Kerim Kitabımızda "Eğer iman eder ve şükrederseniz, Allah, size ne diye azab etsin ki?"¹ buyurarak, azabın inkar ve nankörlüğe karşılık olduğu hususunda bizi uyarılmış; iman ve şükürün ise kurtuluş ve nimetlere vesile olduğuna işaret etmiştir.

Güzel ahlakın kaynağı olan mukaddes dinimiz, kadirşinaslığı ve vefayı emretmiş, bunların zıddı olan nankörlüğü ise yasaklamıştır. Nitekim Hz. Peygamber (s.a.s.), "İnsanlara teşekkür etmeyen Allah'a da şükretmez."² buyurarak nankörlüğün hem Allah'a hem de kullarına karşı gösterilen bir ahlak bozukluğu olduğuna işaret etmiş; şükür ve teşekkürün ise imanın gereği olan yüksek bir fazilet olduğunu ifade etmiştir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Şurası bilinen bir gerçektir ki; selim bir fıtratın ve yüksek bir ahlakın belirtisi olan şükür; insan için hiçbir zorluk taşımamaktadır. Bilakis bu güzel tavır, emanet olarak verilen nimetlerin, insanın gözündeki değerini ve lezzetini arttırmaktadır. Dolayısıyla şükretmenin kendisi de ayrıca bir nimet ve lezzet olmaktadır.

Sahip olduğumuz nimetlerin kıymetini takdir edebilmemiz hususunda, yapılan şu nebevi uyarı çok önemlidir: "Sizden kim, canı ve malı emniyet içinde, vücudu sağlık ve afiyette, günlük yiyeceği yanında olduğu halde sabahlarsa, sanki bütün

dünya kendisine verilmiş gibidir."³ Öyle ise, bu sayılan nimetlere fazlasıyla sahip olup da mutsuz olmak, neyle izah edilebilir?

Unutmamalıyız ki şükür, imtihanın çok önemli bir unsurudur. Bu durum İnsan Suresi'nde şöyle ifade edilmektedir: "Gerçek şu ki, biz insanı katışık bir nutfeden yarattık; onu imtihan edelim diye, kendisini işitir ve görür kıldık. Şüphesiz biz ona (doğru) yolu gösterdik. Artık ister şükredici olsun, ister nankör."⁴

Kerim Kitabımızda, Hz. İbrahim, "Allahın nimetlerine şükreden bir önder"⁵ olması özelliğiyle övülmektedir. Başka bir ayette ise "Eğer şükrederseniz size olan nimetimi muhakkak artırırım" buyurulmaktadır. Kültürümüzde "Halil İbrahim bereketi"⁶ tanımıyla yer alan bu hakikat; şükür ile bereketin sıkı ilişkisini ifade etmektedir.

Kardeşlerim!

Mü'min kulları, en yüksek derecelere yükselten iki kanattan bir tanesi her yönüyle sabır olduğu gibi, diğer kanat ise bütün çeşitleriyle şükürdür. İbadet, kul ile Rabbi arasında ulvi bir bağ; şükür ise o bağın vazgeçilmez bir unsurudur.

Nitekim Hazreti Âişe validemiz, bir gün, Peygamber Efendimiz (s.a.s)'e, geçmiş ve gelecek bütün günahları bağışlandığı halde neden bu kadar yorucu ibadetlerde bulunduğunu sorunca; Hz. Peygamber, ona, "Şükreden bir kul olmayayım mı?" karşılığını vermiştir.⁷

Hutbemizi bir ayet-i kerime meali ile bitirelim: "Sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri yaratan O'dur; ne kadar da az şükrediyorsunuz."⁸

Yusuf DİLEK

Berlin DİTİB Orhangazi Camii Din Görevlisi

¹ Nisa Suresi 4/147

² Tirmizî, Birr 35, 1955; Ebu Dâvud, Edeb 12, (4811).

³ Tirmizî, Zühd 34. Ayrıca bk. İbni Mâce, Zühd 9

⁴ İnsan Suresi 76/2-3

⁵ Nahl Suresi 16/121

⁶ İbrahim Suresi 14/7

⁷ Buhari, Teheccüd, 6

⁸ Mü'minun Suresi 23/78